

ŠPORTNI MOZAIK

Septembra so se začela razna športna tekmovanja, ki se jih udeležujejo tudi predstavniki naše občine, tako v republiškem, zveznem in conskem merilu. Čeprav so predstavniki športnih organizacij in klubov v naši občini zelo marljivi in delavni, pa v nekaterih panogah opažamo občutno stagnacijo. Na splošno pa imajo športniki v letošnjem letu oziroma v sezoni 67-68 lepe možnosti za afirmacijo na skoraj vseh športnih področjih. Že prvi rezultati, ki so bili doseženi v mesecu septembru, pričajo o dobri pripravljenosti in aktivnemu delu naših športnikov.

NOGOMET

Moštvo „Ljubljana“, ki je naš edini predstavnik v prvi republiški nogometni ligi, je ob svojem startu v novo sezono popolnoma uspelo. Šiškarji, ki so bili v pretekli sezoni republiški prvaki in so zato tudi sodelovali v kvalifikacijah za vstop v drugo zvezno ligo, kjer pa žal niso uspeli, bodo v letošnji sezoni napeli vse sile, da bi si ponovno pridobili pravico za tekmovanje v zveznem merilu.

„Ilirija“ je naš drugi nogometni predstavnik, ki pa nastopa v drugi slovenski ligi. Po prvih petih kolih se nahaja med vodečimi na prvenstveni razpredelnici. Moštvo, ki je še pred leti nastopalo v najvišji republiški ligi, se bo letos po vsej verjetnosti borilo za naslov prvaka

ter si tako zagotovilo „vizo“ za tekmovanje v republiški ligi.

Ostala dva naša predstavnika nogometa sta moštvi „Sava“ iz Tacna in NK Medvode, ki pa tekmujeta v ljubljanski conski ligi.

RUGBY

Ker se tekmovanje v rugbyju še ni začelo, še ne moremo podati nobene ocene. Kakšen bo start v letošnji sezoni? Upajmo na najboljše.

KOSARKA

Ta šport ima v naši občini dva centra: v Šiški (Ilirija) in v Medvodah (TVD Partizan). Vsekakor je Ilirija boljši klub: ne le, ker ima dve ekipi v republiški ligi (moški in ženske), tudi njena dejavnost je večja in tako uspehi njkoli ne izostanejo. Clani Ilirije so na prvenstveni razpredelnici na odličnem tretjem mestu ter imajo možnost, da se uvrstijo na drugo mesto, kar bi tudi zaslužili. Isto velja za dekleta, ki se tokrat borijo za naslov republiškega prvaka. To bi bil zanje velik uspeh, saj bo borba za prvo mesto med Slovanom, Ilirijo in Jesenicami zelo huda. V Medvodah, za katere bi lahko rekli, da so drugi center košarke v naši občini, pa je položaj mnogo slabši. Prišlo je do občutnega padca kvalitete. TVD Partizan ima kar tri moštva v tekmovanju, vendar so uspešna samo dekleta, ki so prva v go-

renjski ligi, tako člani kot mladinci pa so med zadnjimi v gorenjski ligi. Skrajni čas je, da tudi v Medvodah pričnejo s sistematičnim delom, ki bi prav gotovo prineslo zaželene uspehe.

ATLETIKA

„Kraljica športov“ je v naši občini slabo zastopana. Imamo en sam klub in še ta je združen z Olimpijo. Na šišenskem stadionu do sedaj še ni bilo nobenih večjih tekmovanj, starejši mladinci pa so se udeležili tekmovanja za državno prvenstvo v Novi Gorici, kjer so nekateri posamezniki dosegli vidne uspehe.

Tako je Miloš Mele postal državni prvak v teku na 300 metrov in postavil tudi nov državni rekord z rezultatom 34,6. Poleg tega je bil v teku na 100 m drugi. Stimec je bil prvi v metu krogle, Kogel pa je bil v metu krogle drugi in dijska tretji. Zorman je osvojil naslov prvaka v metu kopja ter drugo mesto v metu diska.

ODBOJKA

V občini imamo en sam odbojarski klub, ki pa uspešno tekmuje v prvi republiški ligi in se ponovno bori za naslov prvaka. Morda se bo letos našim odbojkarjem izpolnila želja, da bodo ponovno prišli v zvezno ligo, iz katere so pred leti izpadli.

To je kratek pregled uspehov naših športnikov. Na splošno moramo biti z njimi kar zadovoljni. Upajmo, da bo tako tudi v bodoče. A. K.

VODNI ŠPORT NA ZBILJSKEM JEZERU

Zbiljsko jezero in Sava v Tacnu sta zelo obiskana športna centra v naši občini in sta veliko prispevala k popularizaciji raznih športov in kraja samega v naši domovini in tudi izven naših meja. Športni center v Tacnu je znan že po vsem svetu kot izredno pripraven kraj za športnike, ki se ukvarjajo z veslanjem oziroma s tekmovanjem s kanuji in kajaki na divjih vodah.

Tako je bilo letos v Tacnu veliko mednarodno prvenstvo v kajaku in kanuji na divjih vodah, ki so se ga udeležili številni predstavniki iz domovine in tujine. Vsi so se zelo pohvalno izrazili o progji. Upajmo da bodo predstavniki mednarodne komisije istega mnenja, kot so bili tekmovalci, in da bodo naši občini zaupali organizacijo svetovnega prvenstva v tej športni panogi. Septembra pa je bilo na Savi tudi državno prvenstvo, ki je v polni meri uspelo.

Zbiljsko jezero se vse bolj uveljavlja kot center za vodno smučanje, saj je bilo letos tu že drugo državno prvenstvo, ki je privabilo rekordno število gledalcev.

V prihodnjem letu namerava jo postaviti ob jezeru skakalnico, v načrtu pa imajo tudi šolo za vodno smučanje, ki bo prav gotovo naletela na zelo dober odziv. A. K.

ŠOLA — DOM

UČENCI IN UČITELJI

V pričujočem članku želim opisati odnose med učenci in učitelji, oziroma odnose učencev do učiteljev in obratno. V glavnem so ti odnosi urejeni in tovariški. Zato bi se omejil na tiste ekstremne primere neurejenosti, ki vsakogar bodejo v oči.

Na šolah smo često priča temu, da učenec v odnosu do svojega učitelja pozabi na dostojnost in na meje, preko katerih ne bi smel. Naj navedem enega takih primerov.

Bil je deževen dan in v razredu je bila — kot vedno ob takem vremenu — pisana razstava dežnikov. Eden izmed učencev je pograbil dežnik svojega sošolca in ga vrgel skozi okno v drugem nadstropju. Pod oknom je čakal mlad fant, „kolega“ tega učenca in pred nedavnim še učenec iste šole, pobral dežnik in z njim izginil. Razredničarka je poskusila rešiti spor med lastnikom dežnika in nesramnežem in je slednjega poslala iskat dežnik. Učenec se je temu seveda upiral in pri tem izdatno uporabljal ves svoj bogati slovar psov in kletvic, končno pa je le odšel iskat predmet spora. Vrnil se je s svojim „kolego“. Tega šele bi morali slišati! Planil je v razred s cigareto v ustih in ves zaripel od besa in na razredničarko se je vsula prava ploha „folklornih“ izrazov. Ko je prestrašena razredničarka poklicala postajo milice, so ji odgovorili, da bo kasneje — približno čez dve uri — nekdo prišel pogledat, češ da so trenutno vsi na terenu. Razredničarka si ni upala nazaj v razred, kajti pred vrati jo je čakal „kolega“ s stisnjenimi pestmi. V ilustracijo naj navedem, da je ta „korenjak“ sin znanega šišenskega družbeno političnega delavca (vendar taki „nadebudneži“ niso samo sinovi družbeno političnih delavcev).

Kje so vzroki za te negativne pojave na vzgojnem področju, ki jih v Šiški žal ni malo?

Eden izmed njih je prav gotovo neurejen odnos v družini. Na eni strani morda pretirana strogost, celo surovost očeta do otrok, na drugi pa pretirana popustljivost in sentimentalnost matere, ki pred svojim možem skriva napake svojih potomcev in se ob tem ne zaveda, da s tem dela medvedjo uslugo prav otrokom.

Menim, da bi mnogi starši morali vzgoji svojih otrok odmeriti nekoliko več časa, tudi če bi zaradi tega minil kakšen, morda manj pomemben sestanek brez njih. Saj je vendar vsak roditelj pred zakonom in družbo odgovoren za vzgojo svojih otrok. Družba nima mnogo koristi od tega, da na sestankih govoriči o vzgojni problematiki in o mladoletnih prestopnikih, medtem ko se njegovi lastni otroci klatijo po ulicah in drviyo v prestopniške vode.

Ob zgoraj opisanem dogodku pa se lahko vprašamo še nekaj? Zakaj občan tako težko dobi pomoč miličnika takrat in tam, kjer je res potrebna?

Vsega tega seveda ne smemo poploševati. Brez dvoma lahko najdemo tudi take učence, ki jih moremo imenovati zlate otroke, ki imajo iskren odnos do učiteljev in sošolcev, ki jim pomagajo po svojih najboljših močeh. Ti učenci spoštujejo svoje starše, ljudi v sosesčini in ne nazadnje tudi svoje učitelje, do katerih zanjo biti objektivni. Nihče ne dvomi o tem, da si vsak učitelj želi vzgojiti svoje učence v zdrave, popolne osebnosti in koristne člane naše družbe. Pri tem pa ne smemo prezreti dejstva, da starši, ki jim ni vseeno, kakšen je in kakšen bo njihov otrok, tesno sodelujejo z učitelji in šolo ter v dogovoru z njimi vzgajajo svoje otroke. Kar pa se tiče odnosov med učitelji in učenci in med starši in otroci, velja izrek: „Spoštuj in ljubi, če hočeš biti spoštovan in ljubljen!“

Foto M. Ciglič

Nogometašem NK Medvode, ki se že leta in leta ubadajo s finančnimi problemi, tudi letos po tej plati ne kaže nič bolje. Tako jim je občinska zveza za telesno kulturo Ljubljana-Siška letos dodelila 300.000 S dinarjev miloščine. Ta sredstva zadoščajo komaj za potne stroške in vzdrževanje igrišča, na trenerja, opremo igralcev in vse drugo pa ni mogoče niti pomisliti. Medvoškimi nogometašem je nogomet razvedrilo in vsi igrajo le iz zadovoljstva. Kljub temu pa jim je potreben trener, za katerega — žal — nimajo denarja.

Najzaslužnejši član medvoških nogometašev Mirko Bitenc nas je prosil, naj zapišemo še to, da ima klub že 12 let za garderobo eno in isto barako (na sliki), ki ob močnejšem dežju pušča. V baraki seveda ni tople vode.

Organi, ki v naši občini skrbijo za športno in kulturno dejavnost, bi se končno lahko vprašali, ali je tak odnos do kluba, ki že petnajst let životari v revščini in se ne prestando ubada s finančnimi težavami, res pravičen? Upajmo da se bo slednjič le našla dobra „duša“, ki bo pomagala medvoškimi nogometašem iz finančnih težav.